

XVI.

Betænkning

over

I. Forslag til Lov om Rentelettelse ved Konvertering m. v. af Kreditforeningslaan i fast Ejendom

og

II. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 15. December 1933).

ad I.

Udvalget har holdt en Række Møder og har herunder haft Samraad med Handelsministeren og Indenrigsministeren.

Ved Samraadet med Handelsministeren drøftedes Bankernes og Sparekassernes Adgang til i det Beløb, som Udlaansrentens Nedsættelse andrager, at fradrage den ved Konvertering formindskede Renteindtægt. Som Resultat af Forhandlingerne erklærede Handelsministeren at ville administrere Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933 om Oprettelsen af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekassers indskud m. v. saaledes, at Banker og Sparekasser skal være berettiget til at fradrage den paaviselige Mindreindtægt, medmindre særlige Forhold maatte gøre det rimeligt, at de selv helt eller delvis bærer denne.

I Samraadet med Indenrigsministeren er drøftet forskellige Ændringer til Paragrafferne 2, 3, 5 og 7, og herefter stilles de nedenfor anførte Ændringsforslag.

Udvalgets konservative Medlemmer (Lange og Stein), der fuldt ud kan til-

træde Lovforslagets Formaal, har under Hensyn til Sagens Betydning ment at burde affinde sig med visse Enkeltheder, som man i øvrigt maatte nære Betæneligheder ved, og har ogsaa medvirket til de forskellige Ændringer, der tilsigter en Forbedring og Tydeliggørelse af Forslagets Bestemmelser, og som i flere Henseender imødekommer Ønsker, der er fremsat fra konservativ Side.

Fra konservativ Side kan man ikke anerkende Berettigelsen af den foreslaede Særafgift paa Byernes Grundejere i Tilfælde af Konvertering, men efter at der er opnaaet Tilslutning til *dels* en væsentlig Nedsættelse af Afgiften, *dels* en saadan Udformning af Afgiftsbestemmelsen, at den ikke hemmer, men derimod maa siges at støtte Konverteringsbestræbelserne, og efter at man yderligere har faaet tiltraadt en Dispensationsbestemmelse for Indenrigsministeren i Tilfælde, hvor Afgiften maatte virke særlig uretfærdig, har man ment at burde tiltræde det foreliggende Lovforslag i dets Helhed.